

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Dissertatio Exegetico-Critica Exhibens Vindicias
Integritatis S. Scripturae Qvo Ad Locvm Vexatissimvm 2.
Chron. XXII, 1.2 De Annis Ahasiae**

Consentiente Venerando Theologorum Ordine - A. D. X. Decembris A. R. S.
MDCCI ... Pro Loco Professionis Theologicae Ordinario Pvblice Defendet

Lilienthal, Theodor Christoph Lilienthal, Theodor Christoph

Regiomonti, MDCCL

VD18 90565665

§. XXIII.

urn:nbn:de:gbv:45:1-15091

25; eius tamen tempore nondum introductus erat cultus idololatri-
cus Baalis, qui demum sub Achabo inualuit v. 30. 31. rege ad com-
mittenda quaeuis scelera quasi vendito. 1. Reg. XXI. 25. 26. Adeo
vt seueriori reprehensione digna fuerit filii Iosaphati cum pessima do-
mo Achabi affinitas. Prophetas tamen ob hanc rationem Iosapha-
tum obiurgasse, historia sacra non dicit; sed ideo, quia auxilium
praestiterat Achabo aduersus Syros eunti 2. Chron. XIX. 2. et con-
sociauerat se cum Achasia Israelitico, in conficiendis nauibus Cap. XX.
35. sq. Tertium vero quod nobis opponitur argumentum, plus in
recessu habet; sed insolubile ideo non erit. Vrgentem enim hic
rationem adesse arbitror, a propria verborum significatione paulisper
recedendi. Vocatur saepius Iorami filius Achasia: et talis reipsa fuit,
postquam eum adoptauerat Ioramus. Ob eandem rationem simul
Iosaphati fuit filius. Sane, si Moses a filia Pharaonis adoptatus, eius
filius dicitur Hebr. XI. 24. Exod. II. 10. Act. VII. 21. multo magis
hoc nomen Achasia gerere potuit, qui praeterea propinquus agnatus
erat Iorami. Similiter Iosaphat Ioram et Achasia patres Iosaphati
quia non solum eius in regno praedecessores fuere; sed etiam ob pro-
prij parentis adoptionem maiores. Ob eandem denique Achasiae
adoptionem, Ioseba eius soror recte dicitur, quae praeterea patris
eius Iosaphati neptis fuit. Notum vero est, in Scripturis agnatos
etiam remotiores fratrum et sororum nomine venire (*).

(*) Conf. Gen. XIII, 6. XXIX, 15. Iud. IX, 1. 1. Chron. XII, 29. 2. Chron.
XXII, 8. coll. 2. Reg. X, 13. Eodem certe gradu consanguinitatis, quo
Achasia contingebat Ioseba, Isaac coniuncta erat Rebecca, quippe cuius
auus erat Nahor Isaaci patruus. Ob istam autem cognationem, Isaac Re-
becca absque mendacio sororis nomine compellabat, Gen. XXVI, 7. quem-
admodum in simili casu Abraham fecerat, Gen. XX, 12. ne vitae pericu-
lum incurreret, si illam uxorem suam profiteretur.

§. XXIII.

Constat igitur, nec Iosaphato nec Ioramio parente progenitum esse
Achasia. Quum igitur vtriusque dicatur filius; non nisi ob vtri-
usque adoptionem nomen hoc gerere potuit. Si conferamus tabu-
lam chronologicam (§. 13.) exhibitam, Achasia anno XXVIII. Assae
natus, et anno septimo regiminis Iosaphati, ab hoc adoptatus videtur.
Ipse tunc annum vicesimum, Ioramus vero Iosaphati primogenitus
annum decimum octauum egit. Nec improbabile est, reliquos sex
Iosa-

Iosaphati filios tum temporis natos iam fuisse. Sed hoc non impedit, quo minus ex amore in fratrem, eius primogenitum (*) Achasiam adoptare, eumque hac ratione successionis in regno capacem declarare potuerit. Si enim Iacobus ex reliquis Iosephi filiis, Ephraimum et Manassen peculiari modo adoptauit, licet plures habuerit filios Gen. XLVIII. 5; cur Iosaphat idem facere nequiuert, nescio. Non enim proximum ius Achasiae per istam adoptionem ad regnum dedit; sed remotam tantummodo ipsi spem succedendi fecit. Extant eiusmodi exempla in Feudalibus, ubi idem Feudum simul agnatis remotioribus conceditur, vt extincto forsâ stemmate propinquiori, in ordine suo succedere possint. Nec sine rationibus politicis decreuisse videtur Iosaphat adoptionem filii sororis Achabi. Fortassis iam tunc de reduniendo regno Israelitico cogitauit: saltim proprium regnum conciliata sibi hac ratione Achabi amicitia, firmiter reddere intendit. Imo quum subortos inter liberos suos simultates animaduertisset; sine dubio timuit, ne successu temporis inimicitiae ingrauescerent. Maturum igitur consilio, et regno suo prospicere voluit, adoptione filii fratris euentualem vt ita dicam constituendo throni haeredem, si forsân filii sui bello intestino se inuicem interimerent; et his concordiam simul suadere, si viderent, alium adesse, cui si paterno amore indignos se redderent, regnum relinquere posset. Ista adeoque in familiam Regiam adoptione, ad regnum quasi natus est Achasia, ad quod alias ob suam natiuitatem, rerum summam tenente filiisque praedito Iosaphato, nullum iam amplius ius habebat. Et ab hoc termino anni XXII. qui 2 Reg. VIII. 26. Achasiae adsignantur, numerandi sunt. Licet enim reuera quadragesimum secundum aetatis annum egerit, quum regnare inciperet; fuit tamen simul filius XXII. annorum, ratione natae ante XXII. abhinc annos spei ad vitam Regalem.

(*) Primogenitum patris sui fuisse Achasiam, inde colligitur; quia anno XXVIII. Assae natus est ex filia Amri, qui demum anno XXVII. Assae thronum Israeliticum occupauit.

§. XXIV.

Eundem vero Achasiam, quem Iosaphatus iam filium adsciuerat, Ioramus denuo adoptasse credendus est; cuius rei sequens ratio videtur. Philistaeorum et Arabum exercitus in captiuitatem abduxerat omnes Iorami filios, ita vt ei non relinqueretur filius, nisi Ioahas natus minimus 2 Chron. XXI. 16. 17. Hic vero vna eademque cum

E 3

Achasia

